

OPONENTSKÝ POSUDEK MAGISTERSKÉHO ABSOLVENTSKÉHO KONCERTU A MAGISTERSKÉ PÍSEMNÉ PRÁCE KORNELIE MAREČKOVÉ

Dne 24. března 2016 vystoupila v Sále Martinů Lichtenštejnského paláce na svém absolventském magisterském koncertě posluchačka Kornelie Marečková. Tato mladá pianistka studovala na naší fakultě ve třídě doc. Františka Malého.

Svůj **absolventský výkon** zahájila Mozartovou Sonátou D dur Ks 311, kterou stylově, koncepčně a zvukově zvládla s přehledem. Některé drobné technické nepřesnosti je nutno přičíst počáteční nervozitě a sžíváním se s nástrahami koncertního Steinwaye. Od třetí věty našla interpretku svůj vnitřní klid a její hra byla plna mozartovské lehkosti a humoru.

Chopinova Fantazie f moll op. 49 patří k interpretačním oříškům i pro velmi zkušené pianisty. Byl jsem příjemně překvapen, jak se pomocí chytré agogiky mladá pianistka pohybovala v tempově nesourodými částmi této formálně komplikované skladby, zejména jsem ocenil plynulý přechod z úvodního smutečního pochodu do druhého již ne tak smutečního pochodového tématu, kde mnoho pianistů zůstane „viset“ v původním tempu a tato část skladby je pak nepříjemně nudná. Ve střední lyrické části ve vzdálené tónině H dur bylo zřejmé, že pianistka má Steinwaye úhozově zcela pod kontrolou a může se naplno užít zvukové možnosti nástroje.

Skladby Luboše Fišera bývají od některých kolegů skladatelů kritizovány pro přílišnou líbivost a i podbízivost publiku. Já si naopak myslím, že hudba se má publiku líbit, má ji přijímat s uspokojením a pozitivními pocity. Sám z vlastních zkušeností vím, jak jsou klavírní i komorní skladby Fišera nadšeně přijímány v různých koutech světa a pokud je interpret na výši, tak jako tomu bylo v případě Kornelie Marečkové, má posluchač pocit, že se současná hudba ubírá správným směrem.

Druhá polovina koncertu byla věnována Sergeji Rachmaninovovi a jeho cyklu Moment Musicaux op. 16. Pokud jsem první části koncertu měl z pedagogického hlediska občas nějakou otázku či drobnou pochybnost, v té druhé jsem si užíval jako na koncertě některého ze slavných interpretů. Pianistka hrála s mimořádnou invencí, s velkou chutí a zcela bez jakýchkoliv technických obtíží. Bylo to šest krásných hudebních obrazů, navíc spojených v jeden harmonický celek.

Z koncertu jsem odcházel navýsost spokojen. Interpretce i jejímu pedagogovi blahopřeji, výkon doporučuji k obhajobě **a hodnotím známkou „A“**.

Magisterská diplomová práce s názvem Osobnost žáka v instrumentálním hudebním vyučování mě doslova uchvátila a přečetl jsem si ji s velkým potěšením. Ač je míněna spíše pro pedagogy mladších dětí, dozvěděl jsem se mnoho poučného i pro vysokoškolského pedagoga. Autorka se velmi přehledně a srozumitelně zabývá typologií žáka v kontextu s jeho předvídatelným vývojem ve hře na hudební nástroj. Doporučuji k přečtení všem pedagogům ZUŠ i výše. Po stránce formální, jazykové i stylistické naprosto bezchybná práce. Malá poznámka na konec: celá závěrečná kapitola je psána v plurálu. /vycházeli jsme z toho..., popsali jsme... atd/. Vzhledem k tomu že autorku znám z fakulty mnoho let, jsem si jist, že se v jejím případě nejedná o Pluralis maiestaticus, ale spíše o tzv. plurál autorský, zvaný též plurál skromnosti.

K práci blahopřeji, doporučuji k obhajobě **a hodnotím známkou „A“**

